

відмовить. Він допомагав і радив так щиро та легко, ніби нічого особливого. Водночас, ці питання, які він із такою легкістю вирішував насправді були дуже важливими, ледь не доленосними для мене, моїх близьких та співробітників чи знайомих. А на слова подяки він тільки ніяковів, мовляв, та що ти, я ж нічого такого, звертайся, у разі чого. Він завжди з'являвся саме тоді, коли було потрібно, щоб хтось був поряд, говорив так, ніби достеменно знав причину переживань. Вимогливий до себе він був терпеливий до інших. У потоці змін авторитетів часу, він вирізнявся людяністю глибинною справжньою, а не ситуативною. Думаю, що саме через це він – та людина, що залишає по собі слід.

Саме завдяки таким особистостям людство рухається вперед. Завдяки саме їм у світі панують любов до праці, повага до ближнього, віра в справедливість. Насправді його світ це вірші та музика, закоханість у природу і віра у добро. А ще відданість родинним почуттям. Треба було чути, з якою теплою він розповідав про своїх батьків, дружину, дітей. Дружина Лідія Михайлівна фігурувала у його розповідях завжди як «моя королева», дочки – «мої красавиці и умниці», син – «моя надежда и настоящий мужик». Дивлячись на нього хотілось побажати всім такого сина, чоловіка, батька. На прикладі сім'ї Михайла Івановича я чи не вперше зрозуміла, що означає родина, де є взаємодопомога, чесність вчинків, авторитет старших.

Отаким він Михайло Іванович Беляєв – Людина з великої літери, вдумливий педагог, мудрий вчитель, вірний друг. Таким і залишиться в наших серцях, таких не забувають.

М.М. Калакура, проф., зав. каф. технології харчування
*(Відкритий міжнародний університет
розвитку людини «Україна», Київ)*

ОН ВСЕГДА С НАМИ

Проходят годы... Из памяти исчезают разные события, лица знакомых и друзей, но образ М.И. Беляева не покрывается дымкой времени, он всегда с нами. Что было в нем такого, что все, знающие его, не могут говорить о нем в прошедшем времени?

Прежде всего мы знаем его как человека, который принадлежал всем. Никогда не было сомнения в том, что мы услышим его совет, если обратимся со своими бедами и проблемами.

Время совместной работы с ним совпало со становлением и отработкой методологии подготовки инженеров-технологов для общественного питания. Конец 70-х и 80-е годы требовали от преподавателей вузов нового подхода к содержанию и набору учебных дисциплин, и планов, нового наполнения рабочих программ. И вот тогда были организованы встречи самых опытных преподавателей на научно-методических комиссиях по специальности, где оттачивались методология и новые наполнения дисциплин.

Много ли у нас людей такого уровня, которым мы могли бы позвонить в любое время, задать вопросы по всем проблемам и выразить свои сомнения? Мы знали, что он всегда выслушает и даст разумный совет, окажет действенную помощь.

С каким энтузиазмом он решал проблемы индустриализации общественного питания Украины и сколько было сделано в этом отношении!

А его аспиранты – это особая категория его окружения, на которых не хватало времени в расписании рабочего дня и поэтому чаще всего с ними Михаил Иванович работал по вечерам до глубокой ночи, забывая об отдыхе.

Счастлив тот, кто в жизни встретил такого Человека как Михаил Иванович Беляев – небезразличного, эрудированного специалиста, полностью отдающего себя окружающим. Как факел, сгорел он в столь полном сил возрасте, но искра его таланта организатора, научного деятеля не погаснет, пока живы его продолжатели и ученики.

Мы помним о нашем учителе, друге, Человеке с большой буквы и несем через годы свою любовь к нему.

А.Ф. Коршунова, канд. техн. наук, проф.
(ДонНУЭТ им. М. Туган-Барановского, Донецк)

ГОРДИМСЯ ЗЕМЛЯКОМ – НОВАТОРОМ, ПРОФЕССИОНАЛОМ, ЧЕЛОВЕКОМ

По прошествии многих лет все отчетливее понимаешь, что историю творят люди. Народная мудрость гласит: брошенное на благодатную почву добро – приумножится сторицей. Подтверждением этой мудрости – является наша совместная деятельность и дружба с М.И. Беляевым.